

Arrest

nr. 340 015 van 23 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DE TROYER
Rue Charles Lamquet 155/101
5100 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 6 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat C. DE TROYER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Angolees staatsburger en afkomstig uit Huambo. In 2004 besloot u zich lid te maken van de jongerenafdeling van de regeringspartij MPLA, de JMPLA. U ging als activist van deur tot deur leden werven. U studeerde af aan de universiteit in de richting economie en werkte tussen 2007 en 2011 als ambtenaar binnen de openbare administratie van de gemeente Londuimbali (Huambo). U werd er in 2010 gepromoveerd tot afdelingschef bij de dienst documentatie en informatie. Nadien nam u deel aan een staatsexamen en werd aangesteld als docent Portugese taal en initiatie in recht en economie op twee verschillende scholen in de gemeente Longonjo. Tijdens uw werk op de gemeente en als docente zag u veel sociale wantoestanden en armoede binnen de maatschappij. Via een collega op school werd u geïntroduceerd bij een groep die materiële steun gaf aan hulpbehoevenden. In het kader van deze activiteiten deelde u soep uit aan arme mensen en bezocht u scholen. Tijdens bijeenkomsten van burgers die het niet eens waren met het bestaande beleid, hielp u hen bij het opstellen van plakaten die tijdens

betogingen werden gebruikt. In februari 2013 regelde u een paspoort omdat u voelde dat de situatie niet veilig was. In juni 2013, terwijl u en een vijftiental andere mensen bezig waren om materiaal te maken voor een betoging, werd de opslagruimte van het schoolgebouw waar jullie aanwezig waren in brand gestoken. U en enkele andere aanwezigen raakten gewond en één vrouw overleed. U werd bewusteloos met brandwonden uit het gebouw gehaald en naar een zekere heer A. gebracht, een verpleger, bij wie u gedurende tien maanden tot een jaar verbleef. In 2014 besloot u om naar Portugal te reizen omdat u wat gezondheidsproblemen had. Vervolgens keerde u terug naar Angola waar u uw werk zowel op school, als burgeractivist hervatte. In 2017 reisde u voor 5 dagen naar Namibië om vervolgens terug te keren naar Angola. U kende verder geen problemen maar voelde u onveilig. U regelde een nieuw paspoort en een visum voor Portugal. Op 26 februari 2023 reisde u vanuit Angola in het bezit zijnde van uw paspoort, voorzien van een Schengenvisum naar Portugal waar u op 27 februari 2023 landde. U verbleef er tot juni 2024, toen u besloot om naar België te komen daar u zich ook in Portugal niet veilig voelde. U raakte in het kader van deze reis een map met enkele documenten, zoals uw paspoort en uw identiteitskaart kwijt. Op 4 juni 2024 heeft u in België een verzoek om internationale bescherming ingediend. U vreest in geval van een terugkeer naar Angola door de MPLA te worden gezien als verraadster omdat u oppositieactiviteiten had en te worden omgebracht als opposant. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: een kopie van uw lidkaart van de MPLA; een kopie met uw studieresultaten; een werkbadge waarop uw functie van chef van de dienst documentatie en informatie staat vermeld; een attest van aanstelling als docent; een attest van bevordering tot chef van de dienst documentatie; fotoprints waarop u te zien bent terwijl u soep uitdeelt met collega's; fotoprints van u aanwezig op een schoolbijeenkomst, fotoprints met afbeelding die uw kennis maakte van schooltjes in uw land, fotoprints met afbeelding van uw littekens van brandwonden en een attest opgesteld door dokter L. met vaststelling van littekens d.d. 04/09/2024. Op 29 juli 2025, stuurde uw raadsvrouw, mr. De Troyer, een mail met in bijlage een afwezigheidsattest wegens ziekte en uitleg waarom u dus niet naar het voorziene persoonlijke onderhoud op 31 juli 2025 kon komen en een verslag van klinisch psycholoog R. E. R. d.d. 27/07/2025. Op 8 augustus 2025 stuurde uw raadsvrouw, mr. De Troyer, een mail met uw opmerkingen aangaande enkele specificaties inzake uw verklaringen in de vragenlijst van het Commissariaatgeneraal (CGVS), ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 18 juni 2025. Op 21 augustus 2025 stuurde uw raadsvrouw, mr. De Troyer, een mail met de volgende bestanden: een brief waarin wordt verwezen naar de bijgevoegde documenten zijnde een afbeelding van het voor- en identiteitsblad van uw oude vervallen Angolese paspoort (d.d. 22/02/2013, geldig tot 22/02/2018); de reeds voorgelegde kopie van het rapport van klinisch psycholoog R. E. R. (d.d. 27/07/2025) en een videobestand waarop een gewonde jongere te zien is te midden van andere jongeren –volgens u activisten die door de autoriteiten worden vervolgd. Op 3 september 2025, stuurde uw raadsvrouw, mr. De Troyer, een mail met opmerkingen over het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Aangaande het attest van uw klinisch psychologe, R. E. R., daterend van 27 juli 2025, waarin hij wijst op uw kwetsbare psychische toestand door traumatische gebeurtenissen in Angola, werd u gevraagd of u wel in staat was om uw persoonlijk onderhoud door te laten gaan. U antwoordde bevestigend (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 25/08/2025 – verder “notities CGVS”, p.2). Verder dient te worden opgemerkt dat dergelijke rapporten enkel de bevindingen van uw therapeut bevatten die louter zijn gebaseerd op uw persoonlijke verklaringen. Zonder de moeilijke periode die u meemaakte na een incident in juni 2013 waarbij u brandwonden opliep (notities CGVS, p.3,4) te willen minimaliseren, dient te worden opgemerkt dat een dergelijk medisch attest op zich geen uitsluitsel geeft hoe de betrokkene aan zijn/haar letsel(s) komt, noch in welke omstandigheden de feiten zich hebben voorgedaan, daar de uitleg hierover louter wordt gebaseerd op de verklaringen van de betrokkene. Wel kon worden vastgesteld dat u alsnog in staat bleek om uw persoonlijk onderhoud aan te gaan en de gestelde vragen vlot te beantwoorden. Verder blijkt uit uw verklaringen dat u een jaar na dit incident in Portugal bent geweest waar u medische verzorging kreeg voor uw neurologische en gynaecologische aandoeningen en vervolgens naar Angola terugkeerde waar onafgebroken verbleef –los van een vijfdaags verblijf in Namibië in 2017- tot aan uw vertrek naar Europa in februari 2023 (notities p.22,23,24). Daar het betreffende incident waarbij u brandwonden opliep van elf jaar voor uw komt naar België dateert, werd u gevraagd welk belang dit document had voor uw asielpprocedure. U gaf daarop aan: “Omdat men me gevraagd had of er documenten waren om in te dienen ik dacht dat ik deze moest indienen” ... “Het was gewoon omdat ik de documenten had, ik had deze ingediend, ze hadden op zich niet veel te maken met mijn asielaanvraag” (notities CGVS, p.2). Wel gaf u bijkomend aan de laatste tien dagen (voor uw persoonlijk onderhoud) erge last te hebben van hoofdpijn en vertelde dat u daar medicatie voor nam (notities CGVS, p.4). Er werd u dan ook uitgelegd dat tijdens het persoonlijk onderhoud een pauze werd genomen maar dat u persoonlijk ook zelf op elk moment om een pauze kon verzoeken. U verklaarde uitdrukkelijk, nadat er een langere pauze werd gegeven door de protection officer, dat u in staat was het

onderhoud verder te zetten (notities CGVS, p.21). U maakte doorheen het verder gesprek geen specifieke opmerkingen noch gaf u te kennen dat u niet (meer) in staat zou zijn het gesprek te voeren. Tegen het einde van het persoonlijk onderhoud merkte u wel op dat het interview lang duurde, u niet verwacht had dat er zoveel gedetailleerde vragen zouden gesteld worden en dat u uitgeput was, waarop uw protection officer aangaf dat er nog een laatste algemene vraag restte alvorens het gesprek af te ronden (notities CGVS, p.35). Wanneer u vervolgens werd gevraagd of u alle vragen had verstaan antwoordde u dit wel zo te denken en gaf aan dat uw tolk duidelijk was. Ook antwoordde u bevestigend met "ja", wanneer werd gepolst of u alles had kunnen melden wat u wilde (notities CGVS, p.36). Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart Angola te hebben verlaten omwille van uw activisme met een groep burgers tegen het (sociale) wanbeleid in uw land. U werd in juni 2013 het slachtoffer van een opzettelijke brandstichting door politieagenten in een schoolgebouw in de gemeente Longonjo op een moment dat u bezig was met het maken van plakaten voor een betoging (notities CGVS, p. 15,30,32,34,35). U vreest dan ook bij een terugkeer naar uw land, als lid van de regeringspartij MPLA, als verrader te worden gezien en te worden gedood omwille van uw activisme.

Het CGVS is echter niet overtuigd van het profiel dat u van u zelf schetst.

Ten eerste is het opvallend dat u geen eensluidende verklaringen aflegt aangaande uw vertrekdatum en reis naar Europa waardoor u het CGVS onmogelijk maakt te achterhalen wanneer u daadwerkelijk uw land van herkomst, Angola, heeft verlaten. Evenmin legde u na uw persoonlijk onderhoud stukken neer, die hierover duidelijkheid kunnen scheppen.

Zo verklaarde u bij de **DVZ begin mei 2024** Angola te hebben verlaten. U reisde vervolgens naar Portugal waar u ongeveer een **maand** verbleef alvorens op **1 juni 2024** via Spanje **naar België** te reizen waar u op 2 juni 2024 aankwam (zie verklaringen DVZ d.d. 20/06/2024, vraag 42). Uw opmerking tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, dat uw raadvrouw tijdens de pauze u erop wees dat de DVZ verkeerdelijk noteerde dat uw aankomst in Europa op 27 februari 2013 was in plaats van 2023, is verder een gegeven dat nergens in uw administratieve dossier terug te vinden is en bij gevolg geen afdoende uitleg dat bij de DVZ een fout in de vertaling gebeurde aangaande uw reisweg (notities CGVS, p.21). U gaf bij de DVZ verder aan dat uw **hele reis werd geregeld door een zekere A.** en u hierdoor niet weet hoeveel geld uw reis had gekost (zie verklaringen DVZ d.d. 20/06/2024, vraag 41), noch wist u met zekerheid iets te melden over een visum voor Portugal, wanneer u er werd geconfronteerd met informatie aangaande uw visum, beschikbaar in uw administratieve dossier (zie verklaringen DVZ d.d. 20/06/2024, vraag 28 en vraag 29). Uw **reispaspoort en andere documenten stelde u in Portugal te zijn verloren** (zie DVZ d.d. 20/06/2024, vraag 26).

Op het **CGVS** verklaarde u op **26 februari 2023** Angola te hebben verlaten (notities CGVS, p.24) en op 27 februari 2023 in Portugal te zijn geland (notities CGVS, p.25). Uw raadvrouw onderstreepte in uw opmerkingen over het persoonlijk onderhoud, dat het jaar van uw aankomst in Europa 2023 was. Echter staat deze bemerking haaks op uw beweringen bij de DVZ, zoals supra vastgesteld (zie mail mr. De Troyer d.d. 03/09/2025, p.2,3). Vervolgens vertrok u op 30 of 31 **mei 2024 vanuit Portugal naar België**. U legde uit dat u gedurende **een jaar** in Portugal verbleef met een verblijfsvergunning in uw paspoort. U had zich immers via de website van de SEF – volgens uw raadvrouw CEF (zie mail mr. De Troyer d.d. 03/09/2025, p.3)-geregistreerd om een visum te regelen. Nadat u het visum verkreeg eind december 2023 bereidde u de volgende maanden voorafgaande aan uw reis in februari 2024 uw vertrek voor, zoals het regelen van uw financiën om een reisticket te kunnen kopen, met andere woorden **regelde u uw reis zelf** en niet via een derde, zoals u bij de DVZ nochtans beweerde –zie supra (notities CGVS, p.26). Gevraagd naar uw documenten, stelde u de map met uw **documenten in Portugal te hebben achtergelaten** of deze te hebben **verkeerd gelegd** waardoor u deze niet meer had (notities CGVS, p.16,20). Even verder gaf u aan eigenlijk **niet te weten of u de map met uw documenten achterliet in Portugal**, dan dat u deze ergens **onderweg had laten liggen** om vervolgens te melden dat u de map **alsnog had meegenomen maar deze toch verloren** is gegaan (notities CGVS, p.24). Alle bovenstaande uiteenlopende verklaringen zetten uw algemene geloofwaardigheid volledig op de helling en doen ook sterk vermoeden dat u uw paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties omdat er informatie in staat, zoals uw vertrekdatum, visa, mogelijke in- en uitreisstempels, welke niet overeenkomt met uw uiteenzetting. Van een verzoeker om internationale bescherming kan nochtans redelijkerwijs worden verwacht dat deze de volledige waarheid vertelt aangaande de reisroute en datum van vertrek, als dat deze alle nodige documenten voorlegt om deze verklaringen te staven. U liet duidelijk na hieraan te voldoen. Opvallend is hierbij dat u op vraag van uw advocaat wel een afbeelding van uw oud vervallen paspoort opdist omdat deze op een usb stick stond die u dan weer wel in uw bezit had. Het feit dat u zo goed voorbereid was dat u een afbeelding van enkele bladzijden van uw oud vervallen paspoort op een usb stick had staan en in het bezit bent van afbeeldingen

van andere door u neergelegde documenten, zoals uw partijlidkaart, documenten betreffende uw werk en fotoprints, is het niet overtuigend dat u van uw geldig reispaspoort geen afbeelding zou hebben (notities CGVS, p.20,24).

Ten tweede kan worden vastgesteld dat u Angola op legale wijze heeft verlaten, in het bezit zijnde van uw eigen paspoort voorzien van een visum (notities CGVS, p.25,26).

Uw bewering, als activist, door de Angolese autoriteiten te zijn geïnterviewd komt hiermee volledig op de helling te staan. Evenmin is het aannemelijk dat u al jarenlang voor uw vertrek uit Angola in 2023 in het oog liep van de Angolese autoriteiten. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u voor 2023 ook meermaals u land van herkomst heeft verlaten en dat u daarna telkens terugkeerde naar Angola. Een dergelijke houding is dan ook niet te rijmen met een vrees voor vervolging doch onderstreept eerder de vaststelling dat u in uw land geen problemen kende met uw autoriteiten, noch deze verwachtte. Uit de gegevens in uw administratieve dossier (visum hit bij dienst recherche Dublin d.d. 05/06/2024), blijkt dat u na het vervallen van uw eerder paspoort in 2018 (zie afbeelding document 14), nog een nieuw reispaspoort kreeg uitgereikt, wat bijkomend erop wijst dat u geen persona non grata was in uw land. U hierop gewezen en gevraagd waarom u van mening was dat u in Angola als verraadster werd gezien (notities CGVS, p. 36), stelde u enkel dat de autoriteiten niets wisten over uw intentie om het land te verlaten. Uw uitleg is echter een blote bewering, daar u toch duidelijk meermaals een paspoort aanvraag en dit document aan u werd uitgereikt. Zoals reeds opgemerkt, gebruikte u uw paspoorten meermaals om uw land op legale wijze te verlaten en keerde ook terug naar Angola (notities CGVS, p.22,23,30,35). Van een persoon die stelt door zijn/haar autoriteiten te worden vervolgd omwille van (politiek) activisme kan overigens worden verwacht dat deze, eens die in de mogelijkheid verkeert om het land van herkomst te verlaten, binnen een redelijk termijn internationale bescherming inroept. Hoewel u ten minste één keer, in 2014 al in Portugal was geweest –dat wil zeggen een jaar na het brandincident waarvan u beweert dat dit gebeuren te wijten was aan uw politiek getinte activiteiten (notities CGVS, p.18,19,22)- is het opvallend dat u geen stappen had ondernomen om internationale bescherming te vragen, hoewel u vanaf begin 2013 een paspoort te hebben aangevraagd omdat u Angola wilde verlaten daar u toen al als activiste bekend stond, een feit dat u een tel later wel nuanceerde en aangaf dat u alsnog niet bekend was omdat u voor de staat werkte (notities CGVS, p.22). Ook bij uw komst naar Portugal begin 2023, riep u op geen enkele manier internationale bescherming in, al beweerde u zich er niet veilig te hebben gevoeld (notities CGVS, p.26). Pas een jaar na uw aankomst in Europa, heeft u in België een verzoek om internationale bescherming ingediend. Een dergelijk laattijdig verzoek noopt er dan ook toe de ernst van uw ingeroepen vrees sterk te relativiseren. U verklaarde overigens uitdrukkelijk dat u geen problemen kende met uw autoriteiten, noch met medeburgers (notities CGVS, p.34).

Ten derde, kan uw algehele uitleg gezien te zijn als activist die tegen de overheid ageerde, niet worden gevolgd.

Uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten blijkt dat u tot aan uw vertrek naar Europa begin 2023, overheidsmedewerker was en quasi tot aan uw vertrek lid bleef bij de regeringspartij MPLA (notities CGVS, p.10,29 en zie document 1). U gaf aan dat u mede dankzij uw activisme voor de jongerentak van de partij, JMPLA, ook gekend stond als activist van de regeringspartij (notities CGVS, p.18,27). U nam nooit deel aan betogingen/ manifestaties (notities CGVS, p. 29). Dat men net u, een overheidsmedewerker en lid van de regeringspartij, van anti-regeringsactivisme zou hebben verdacht, wordt verder tegengesproken door de vaststelling dat men u bij de gemeente Londuimbali bevorderde tot chef van de dienst documentatie en informatie – duidelijk een inlichtingendienst van de overheid (notities CGVS, p.11, zie document 4, document 5 en zie opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud – zie mail raadvrouw, mr. De Troyer d.d. 03/09/2025, p.1) en u enkele jaren later, na deelname aan een toegangsexamen, tot docent werd benoemd door het ministerie van onderwijs (notities CGVS, p. 10 en zie document 3). Deze vaststellingen in acht nemend is het overigens niet waarschijnlijk dat burgers die zich engageerden om tegen de overheid op te treden, net u zouden hebben vertrouwd om deel te nemen aan hun bijeenkomsten waar demonstraties tegen de overheid werden besproken en voorbereid (notities CGVS, p.14,15,29). Gepolst wat u concreet bedoelde met dat u “ideeën en de inhoud van betogingen zou hebben ontwikkeld” tijdens bijeenkomsten van ontevreden burgers die wilden manifesteren (notities CGVS, p.13,14,29), bleef u enkel opsommen welke sociale mistoestanden er aanwezig waren in de maatschappij, zoals prijsstijgingen, problemen met toegankelijkheid tot drinkbaar water en het ontbreken van bepaalde infrastructuur enz. (notities CGVS, p.14,29,30), feiten waarvoor reeds jarenlang mensen in Angola spontaan op straat komen en/of feiten die spontane acties uitlokken bij bepaalde groepen burgers die rechtstreeks benadeeld worden door bepaalde overheidsmaatregelen. Waarom men in deze context het nodig zou hebben geacht om het risico te nemen een overheidsmedewerker aan te trekken om deel te nemen aan bijeenkomsten waar betogingen worden besproken, is een groot vraagteken.

De door u neergelegde fotoprint waarop u met mondkapje staat afgebeeld op een bijeenkomst op een school (notities CGVS, p.12) –duidelijk af te leiden van de aanwezige studenten in uniform- is evenmin dienstig als bewijsstuk voor uw oppositieactiviteiten (zie document 7). Andere bewijzen van uw jarenlang activisme stelde u niet te hebben (notities CGVS, p.13)

Uit de door u neergelegde fotoprints waarop u te zien bent tijdens een actie van sociaal engagement op een plein van een ziekenhuis in Huambo (ronddelen van soep/voedsel) (notities CGVS, p. 16 en zie document 6), kan niet zonder meer worden opgemaakt dat het gaat om een verboden of verdachte activiteit, daar vanuit een partij als de MPLA ook sociale activiteiten worden georganiseerd om zich populair te maken. Van enige activiteit die tegen de manier van regeren zou zijn geweest, legt u verder geen enkel begin van bewijs neer.

Dat u zich manifest had afgekeerd van uw partij MPLA, mist bovendien overtuiging daar u –los van het feit dat u geen actieve mobilisator meer was zoals in het verleden- alsnog officieel lid bleef bij die partij en voor de overheid bleef werken (notities CGVS, p.17,18). Dat u bij de laatste verkiezingen in 2022 en de verkiezingen daarvoor niet meer op de MPLA stemde is verder een loze bewering te noemen, daar u jarenlang lid bleef bij deze partij. Gevraagd op wie u dan in 2022 stemde, gaf u aan uw stem te hebben gegeven aan de FNLA, doch had u geen idee van de volledige benaming van deze partij, noch wist u wie hun kandidaat was voor de verkiezingen, noch wie de voorzitter van deze partij is (notities CGVS, p.28). Op een vraag op wie u dan bij de verkiezingen voorafgaand aan die van 2022 stemde, herhaalde u de gestelde vraag luidop en gaf ten slotte geen antwoord (notities CGVS, p.28).

Wat betreft het door u aangehaalde incident waarbij u slachtoffer werd bij een brand in juni 2013– u legde ter staving van dit incident fotoprints neer met littekens van uw brandwonden en een attest van vaststelling van littekens door dr. L. (notities CGVS, p. 18,19,30,31,32,33, document 8 en document 9), acht het CGVS de band tussen dit tragisch incident –dat verder niet wordt betwist- en uw beweerde profiel niet bewezen, gelet uw voorgehouden profiel van anti-regeringsactivist niet overtuigend. Het attest opgesteld door dokter L. die uw littekens heeft onderzocht en stelde dat u door het incident symptomen van psychisch lijden vertoont, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststelling. Een dergelijk verslag geeft verder geen uitsluitend over de opgelopen verwondingen en is louter gebaseerd op uw persoonlijke verklaringen bij de arts.

Evenmin is het aannemelijk dat u met dergelijke zware brandwonden nooit naar een ziekenhuis bent genomen/ geweest en dat u enkel door een voor u onbekende verpleger, bij wie u naar eigen zeggen bijna een jaar logeerde, werd verzorgd. Wanneer u werd gevraagd wat u dan vertelde om uw afwezigheid op uw werk te rechtvaardigen, antwoordde u opvallend genoeg dat voor u ziektebriefjes werden binnengebracht, wat doet vermoeden dat u alsnog door een officiële instantie en therapeut werd gevolgd (notities CGVS, p.34). Dat u niet in het bezit zou zijn van enig Angolees medisch attest/verslag van uw brandwonden is dan ook niet overtuigend. Daar u in 2014, een jaar na het brandincident, naar Portugal reisde voor uw gezondheidsproblemen, zou men er logischerwijs vanuit kunnen gaan dat uw brandwonden en de ongemakken die deze veroorzaken zouden zijn onderzocht (notities CGVS, p.19,22,23). Het is echter opvallend dat u evenmin dergelijke stukken neerlegt. Dit kan er dan ook bijkomend op wijzen dat in deze medische attesten informatie staat die niet in overeenstemming is te brengen met uw beweringen. U legt geen stukken neer die het tegendeel bewijzen.

Alle bovenstaande vaststellingen open ertoe vast te stellen dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade ' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De overige door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De video die u op 21 augustus 2025 in een bestand per mail liet overmaken door uw raadvrouw, mr. De Troyer, waarop een niet nader genoemde gewonde jongeman te zien is, net als enkele jongeren op een niet nader bepaalde plaats en zonder enige datering of duidelijke context, heeft op u persoonlijk geen enkele betrekking (zie document 13). Hetzelfde kan worden gezegd over de fotoprints waarop openluchtschooltjes te zien zijn, beelden die uw collega vorig jaar had genomen (zie document 6 en notities CGVS, p.15)). Wat betreft de mail d.d. 03/09/2025 met opmerkingen over het persoonlijk onderhoud, zijn deze niet van die aard om een ander licht te werpen op de gedane vaststellingen. Het betreft immers enkele bijkomende correcties en preciseringen van reeds gedane verklaringen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan “van artikel 1, sectie A, § 2 van het verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3, 48/4, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, evenals van de gegrondheid en de wettelijkheid van de beslissingen betreffende de hoedanigheid van vluchteling en de subsidiaire bescherming evenals van artikel 3 van het EVRM”.

Ten aanzien van de bestreden beslissing voert verzoekster het volgende verweer:

“ 1) De datum van vertrek en reis naar Europa

Overwegende dat tegenpartij aan verzoekster verwijt dat zij geen coherente verklaring heeft afgelegd betreffende de datum van vertrek en haar reis naar Europa, waardoor zij niet kan vaststellen wanneer zij haar land van herkomst daadwerkelijk heeft verlaten.

Dat zij opmerkt dat verzoekster aan de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verklaard dat zij Angola begin mei 2024 heeft verlaten en vervolgens naar Portugal is gereisd, waar zij ongeveer een maand is gebleven, alvorens op 1 juni 2024 via Spanje naar België te reizen, waar zij op 2 juni 2024 is aangekomen.

Dat volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zou verzoekster deze reis eerder in 2023 hebben gemaakt.

In werkelijkheid legt verzoekster uit dat er verwarring is ontstaan bij de Dienst Vreemdelingenzaken, aangezien zij niet in 2024 uit Angola is vertrokken, maar in februari 2023.

Dat de raadsman van verzoekster na de pauze tijdens haar verhoorzitting de beschermingsambtenaar had meegedeeld dat er een fout was gemaakt in de datum van haar vertrek uit haar land van herkomst (blz. 21 van het verslag van de hoorzitting).

Dat deze verklaring volkomen aannemelijk is, aangezien er tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken andere fouten werden vastgesteld in de vragenlijst van het CGVS, fouten die per e-mail van 8 augustus 2025 aan het Commissariaat-generaal meegedeeld werden.

Dat een fout in de weergave van de verklaringen van verzoekster niet kan worden uitgesloten, temeer daar het jaar 2013 overeenkomt met een andere belangrijke gebeurtenis in haar leven, namelijk de brand waarvan zij het slachtoffer was.

Dat deze fout haar in ieder geval geen schade kan berokkenen.

Overwegende dat tegenpartij ook opmerkt had dat verzoekster aan de Dienst Vreemdelingenzaken uitgelegd had, dat haar hele reis georganiseerd werd door een zekere A. en dat zij daarom niet wist hoeveel deze reis had gekost.

Dat zij haar ook verwijt dat zij geen betrouwbare informatie over een visum voor Portugal heeft kunnen verstrekken.

Dat verzoekster inderdaad heeft verklaard dat zij haar paspoort en andere documenten in Portugal verloren is.

Bovendien wijst tegenpartij erop dat verzoekster zich op de website van de SEF heeft geregistreerd om een visum te verkrijgen en dat zij, nadat zij eind december 2023 het visum had gekregen, haar vertrek in de maanden voorafgaand aan haar reis in februari 2024 heeft voorbereid, met name door haar financiën te regelen om een reisticket te kunnen kopen.

Dat de tegenpartij dan ook concludeert dat zij zelf haar reis heeft georganiseerd, in tegenstelling tot wat zij aan de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verklaard.

Dat in werkelijkheid uit het document dat door tegenpartij aan het administratieve dossier is toegevoegd, blijkt dat de visumaanvraag niet in december 2023 ingediend werd.

Dat de aanvraag inderdaad in december 2022 ingediend werd en het visum haar toegekend werd voor een geldigheidsduur van één jaar, namelijk van 28 december 2022 tot 27 december 2023.

Dat uit dit document blijkt dat er een visumaanvraag ingediend werd op naam van mevrouw S.P., maar niets in het document bevestigt dat deze aanvraag daadwerkelijk door verzoekster ingediend is of door een tussenpersoon

Dat op basis van dit document kan niet worden bevestigd dat verzoekster zelf de stappen heeft ondernomen om haar visum te verkrijgen.

Dat verzoekster door middel van dit beroep bevestigt dat het inderdaad A. was die de stappen heeft ondernomen om Angola te kunnen verlaten.

Overwegende dat tegenpartij in ieder geval geen geloof hecht aan de verklaringen van verzoekster dat zij haar paspoort en andere documenten is kwijtgeraakt, aangezien verzoekster tegenover haar diensten heeft verklaard dat zij het dossier met haar documenten in Portugal heeft achtergelaten of kwijtgeraakt, terwijl zij iets later tijdens haar verhoor verklaarde dat zij haar dossier onderweg was kwijtgeraakt, om uiteindelijk te verklaren dat zij de map toch had meegenomen, maar dat zij deze was kwijtgeraakt.

Dat in werkelijkheid, zelfs vandaag, kan verzoekster nog niet met zekerheid zeggen waar en wanneer zij haar documenten is kwijtgeraakt.

Wat daarentegen wel zeker is, is dat toen zij in België aankwam en zich informeerde waar zij asiel kon aanvragen, en dus toen zij al in Brussel was, zij op dat moment beseftte dat zij haar documenten niet meer had naar België.

Dat ze niet weet niet of ze deze direct in Portugal is kwijtgeraakt of onderweg

Dat zij ervan overtuigd was, toen ze in België aankwam, dat ze nog steeds in bezit was van haar map met alle documenten en ze was zelf verbaasd toen ze vaststelde dat deze verdwenen waren.

Dat ze op dit moment nog niet weet of het om verlies of diefstal gaat.

Dat ze echter altijd eerlijk en transparant is geweest door te beweren dat ze met haar paspoort op haar eigen naam naar Portugal was gereisd

Dat zij dus alle nuttige informatie gegeven heeft om tegenpartij in staat te stellen hiernaar onderzoek te voeren.

Dat tegenpartij stappen heeft ondernomen om informatie te verkrijgen over de visumaanvraag, een document dat zij heeft verkregen maar verkeerd heeft geïnterpreteerd.

Dat het feit dat de documenten van verzoekster verloren zijn gegaan, haar geen schade mogen berokkenen.

2) De vrees van verzoekster als activiste

Overwegende dat tegenpartij het als vaststaand beschouwt dat zij Angola legaal heeft verlaten, in het bezit van haar eigen paspoort met een visum en dat haar vrees met betrekking tot het feit dat zij activiste is, bijgevolg in twijfel wordt getrokken.

Dat de tegenpartij dus twijfelt aan het feit dat zij jarenlang in het vizier van de Angolese autoriteiten zou hebben gestaan voordat zij Angola in 2023 verliet.

Dat verzoekster geen duidelijk antwoord op deze vraag kan geven.

Dat verzoekster alleen kan bevestigen dat het wel A. was die alle stappen heeft ondernomen om haar in staat te stellen het land te verlaten.

Dat hij zeker contacten heeft met mensen die op de luchthaven en bij de douane werken, waardoor zij zonder problemen kon vertrekken.

Dat het overigens A. zelf was die haar had voorgesteld Angola te verlaten en haar had verzekerd dat hij alle stappen in alle veiligheid voor haar kon regelen.

Dat verzoekster geen andere keuze had dan hem te vertrouwen en dat ze nu opgelucht is dat ze deze onveilige omgeving heeft kunnen verlaten.

Dat de tegenpartij hieraan toevoegt dat verzoekster volgens haar eigen verklaringen haar land van herkomst vóór 2023 meerdere keren heeft kunnen verlaten en daarna is teruggekeerd, wat niet verenigbaar zou zijn met de vrees voor vervolging.

Dat zij zich ten slotte verbaast dat verzoekster tijdens haar verschillende reizen geen internationale bescherming heeft aangevraagd zodra zij de mogelijkheid had om haar land van herkomst te verlaten.

Dat verzoekster uitlegde dat het verlaten van haar land geen eenvoudige en gemakkelijke zaak was, maar dat zij in februari 2023 de beslissing had genomen omdat haar veiligheid echt in gevaar was en dat zij niet langer in Angola kon blijven.

Dat inderdaad veel activisten vermist waren of werden vastgehouden.

Aangezien de vervolging duurde en de vrijheid van meningsuiting onderdrukt werd, vreesde verzoekster voor haar veiligheid.

Dat het juist op dat moment is, dat A., die zelf activist was, voor enkele maanden gevangen werd en stelde haar voor ervoor zorgen dat ze kon vertrekken.

Dat daarentegen, gezien de vele reizen die verzoekster in het verleden heeft gemaakt, kan worden vastgesteld dat zij niet voor de gemakkelijke weg heeft gekozen.

Dat zij alles heeft geprobeerd om in haar land te kunnen blijven, maar dat de situatie zo gevaarlijk was geworden dat zij toch besloot te vluchten.

3) De functie van activiste van verzoekster

Overwegende dat tegenpartij opmerkt dat verzoekster tot haar vertrek naar Europa begin 2023, ambtenaar was, lid van de regerende partij, en nooit aan demonstraties had deelgenomen.

Dat volgens tegenpartij, is het feit dat zij werd bevorderd tot hoofd van de dienst documentatie en informatie van de gemeente LONDUIMBALI in tegenspraak is met het feit dat zij verdacht werd van anti-regeringsactivisme.

Zij voegt hieraan toe dat zij later, na het afleggen van een toelatingsexamen, door het ministerie van Onderwijs tot lerares is benoemd, wat eveneens in tegenspraak zou zijn met een eventuele vrees.

Dat tegenpartij daarentegen als onwaarschijnlijk acht dat burgers die betrokken zijn bij de strijd tegen de regering haar het vertrouwen hebben gegeven om deel te nemen aan hun vergaderingen, waar demonstraties tegen de regering werden besproken en voorbereid, gezien haar professionele functies.

Dat er moet worden vastgesteld dat de tegenpartij niet rekening heeft gehouden met alle verklaringen van verzoekster.

Dat verzoekster altijd heeft volgehouden dat zij in 2011 met haar activisme is begonnen.

Dat zij echter pas in 2007 bij de overheid is gaan werken.

Dat zij pas in 2010, dus een jaar voor het begin van haar activisme, gepromoveerd werd tot hoofd van de dienst documentatie en informatie van de gemeente LONDUIMBALI.

Dat het argument van tegenpartij dan ook niet relevant is.

Dat verzoekster gesolliciteerd heeft naar de functie van lerares omdat zij in de dienst documentatie en informatie discriminatie binnen haar hiërarchie had vastgesteld.

Dat zij daarom besloot te solliciteren naar een functie in een ander ministerie en op een andere locatie.

Dat zij dus in 2012, in dienst getreden is, kort nadat zij met haar activisme was begonnen.

Dat haar activisme op dat moment nog niet openlijk was en haar nog niet in gevaar bracht.

Dat zij op dat moment nog geen officiële activiste tegen de regering was haar bevordering tot lerares geen problemen opleverde.

Dat wat haar deelname aan bijeenkomsten van burgers die zich inzetten voor strijd tegen de regering betreft, wijst verzoekster erop dat het feit dat men voor een regering werkt, niet betekent dat men het eens is met die regering en haar beslissingen.

Dat het heel goed mogelijk is, voor een regering te werken waarvan men de maatregelen onrechtvaardig vindt.

Dat dit is wat zij ook uitgelegd heeft aan de burgers, tijdens de bijeenkomsten waaraan zij heeft deelgenomen.

Bovendien toen zij zagen dat zij deelnam aan de solidariteitsactiviteiten, hebben de groepen haar leren vertrouwen.

Dat het zelfs een voordeel was, om iemand te hebben die zich midden in het actieterrein van de "vijand" bevond.

Aangezien de tegenpartij bovendien van mening is dat de verklaringen van verzoekster over haar rol tijdens de bijeenkomsten te summier zijn, omdat verzoekster zich zou hebben beperkt tot het opsommen van de sociale misstanden in de samenleving, zoals prijsstijgingen, problemen met de toegang tot drinkwater en het ontbreken van bepaalde infrastructuur.

Dat tegenpartij erop wijst dat deze soort betogingen al jarenlang plaatsvinden en dat ze spontaan ontstaan, wat dus niet verklaart waarom het nodig zou zijn geweest om het risico te nemen om een ambtenaar naar hun vergaderingen uit te nodigen.

Dat verzoekster van mening is dat zij aan tegenpartij alle relevante informatie heeft gegeven over haar deelname aan de verschillende bijeenkomsten.

Dat zij namelijk uitlegt dat zij zich tijdens haar werk als hoofd van de documentatiedienst bewust werd van de problemen waarmee de bevolking te maken had en daarom begon deel te nemen aan solidariteitsacties.

Dat hoewel deze soort betogingen al jarenlang plaatsvinden, legt verzoekster uit dat ze niet spontaan ontstaan.

Dat er vooraf een vergadering georganiseerd wordt om het doel en de ideeën die tijdens deze betogingen moeten worden verdedigd te bespreken, en er moet dus een minimum aan informatie worden doorgegeven.

Dat, ten slotte het feit dat verzoekster zich duidelijk van haar partij, de MPLA, heeft afgekeerd, niet overtuigend is, want hoewel zij niet meer zo actief was als in het verleden, bleef zij officieel lid van deze partij en bleef zij voor de regering werken.

Dat het feit dat zij niet meer voor MPLA heeft gestemd, is in de ogen van de tegenpartij onvoldoende om te bevestigen dat zij zich van deze partij heeft losgemaakt.

Dat zij namelijk opmerkt dat verzoekster niet de volledige naam van de partij waarvoor zij in 2022 heeft gestemd, noch haar kandidaat voor de verkiezingen, noch haar voorzitter heeft kunnen noemen.

Dat het feit dat verzoekster officieel lid van de MPLA is gebleven, betekent niet dat zij nog steeds achter de ideeën en standpunten van deze partij deelde.

Dat verzoekster echter geen oorlog verklaren wou, vooreer deze partij te verlaten, omdat zij in 2013 al het slachtoffer was geweest van een brandstichting en was door deze gebeurtenis, erg getraumatiseerd en daardoor heeft ze nog geen andere problemen willen veroorzaken.

Ze gaf er daarom de voorkeur aan zich afzijdig te houden en geen nieuwe problemen uit te lokken.

Dat verzoekster in werkelijkheid, door officieel lid van deze partij te blijven een manier om zichzelf te beschermen gevonden heeft, wetende dat ze clandestien deelnam aan anti-regeringsbijeenkomsten en -betogingen.

Wat de naam betreft van de partij waarvoor zij in 2022 heeft gestemd, legt verzoekster uit dat het de FNLA was, maar dat zij zich de naam van de voorzitter inderdaad niet meer kan herinneren.

Dat het duidelijk is dat verzoekster voor deze partij heeft gestemd omdat zij meer tegen de ideeën van de MPLA was.

4) De brand

Overwegende dat verzoekster heeft verklaard het slachtoffer te zijn geweest van brandstichting.

Dat zij bovendien fotoafdrukken heeft neergelegd waarop de littekens van haar brandwonden te zien zijn, alsmede een attest dat door dokter L. opgesteld werd, waarin de littekens worden vastgesteld.

Dat tegenpartij van mening is dat het verband tussen dit incident en het profiel dat verzoekster beweert te hebben, niet bewezen is.

Dat zij eveneens het attest dat door dokter L. opgesteld werd, verwerpt op grond dat het alleen symptomen van psychisch leed beschrijft die verzoekster na het incident heeft kunnen ondervinden, maar geen enkele aanwijzing geeft over de opgelopen verwondingen.

Dat zij hieraan toevoegt dat dokter L. zich uitsluitend baseert op de persoonlijke verklaringen van verzoekster. Overwegende dat verzoekster vandaag een psychologisch rapport van de heer R. E. indient.

Dat dit rapport veelzeggend is over de psychologische trauma's die verzoekster heeft opgelopen als gevolg van de gebeurtenissen in haar land.

Dat de brandstichting er de aanleiding van was..

Dat van verzoekster eisen, dat zij het bewijs levert van de band tussen deze brand en haar activisme, is onmogelijk en onredelijk in het hoofd van tegenpartij.

Dat in ieder geval, uit het psychologisch rapport blijkt dat de eventuele inconsistenties of tegenstrijdigheden die door de tegenpartij zijn opgemerkt, te wijten zijn aan haar kwetsbare psychologische toestand en niet aan een poging om de Belgische autoriteiten te misleiden.

Dat element is dus zeer belangrijk en verdient in aanmerking te worden genomen bij de behandeling van haar beroep.

Overwegende dat tegenpartij, nog steeds met betrekking tot dit incident, verbaasd is dat verzoekster nooit wegens haar brandwonden naar een ziekenhuis vervoerd of opgenomen werd en dat zij uiteindelijk verzorgd werd door een verpleegkundige waarvan zij de naam niet kent en bij wie zij bijna een jaar verbleef.

Dat zij hierover zeer verbaasd is, aangezien verzoekster ter rechtvaardiging van haar afwezigheid op het werk, heeft verklaard dat zij medische attesten heeft ingediend.

Dat verzoekster bevestigt dat zij niet naar het ziekenhuis is geweest omdat zij vreesde te worden gelokaliseerd.

Dat zij destijds volledig gedesoriënteerd was en helemaal los was van de werkelijkheid.

Dat zij bedlegerig was en verkeerde in een erbarmelijke fysieke toestand.

Dat het de verpleger is, die haar dagelijks daadwerkelijk verzorgde.

Dat verzoekster vermeldt dat deze verpleger zich A. liet noemen, maar dat zij zijn volledige naam niet kent omdat hij die niet aan haar heeft meegedeeld.

Dat het dus hij is, die volledige zorg voor verzoekster op zich nam, inclusief de bewijsstukken die destijds naar haar werkgever gestuurd werden.

Dat verzoekster echter niet weet welke attesten verzonden werden, aangezien zij hiervan niet op de hoogte was."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoekster een psychologisch attest dat werd opgemaakt op 24 september 2025.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4.1. Inzake verzoeksters reisweg naar Portugal en verder naar België motiveert de bestreden beslissing als volgt:

“Ten eerste is het opvallend dat u geen eensluitende verklaringen aflegt aangaande uw vertrekdatum en reis naar Europa waardoor u het CGVS onmogelijk maakt te achterhalen wanneer u daadwerkelijk uw land van herkomst, Angola, heeft verlaten Evenmin legde u na uw persoonlijk onderhoud stukken neer, die hierover duidelijkheid kunnen scheppen.

Zo verklaarde u bij de **DVZ begin mei 2024** Angola te hebben verlaten. U reisde vervolgens naar Portugal waar u ongeveer een **maand** verbleef alvorens op **1 juni 2024** via Spanje **naar België** te reizen waar u op 2 juni 2024 aankwam (zie verklaringen DVZ d.d. 20/06/2024, vraag 42). Uw opmerking tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, dat uw raadvrouw tijdens de pauze u erop wees dat de DVZ verkeerdelijk noteerde dat uw aankomst in Europa op 27 februari 2013 was in plaats van 2023, is verder een gegeven dat nergens in uw administratieve dossier terug te vinden is en bij gevolg geen afdoende uitleg dat bij de DVZ een fout in de vertaling gebeurde aangaande uw reisweg (notities CGVS, p.21). U gaf bij de DVZ verder aan dat uw **hele reis werd geregeld door een zekere A.** en u hierdoor niet weet hoeveel geld uw reis had gekost (zie verklaringen DVZ d.d. 20/06/2024, vraag 41), noch wist u met zekerheid iets te melden over een visum voor Portugal, wanneer u er werd geconfronteerd met informatie aangaande uw visum, beschikbaar in uw administratieve dossier (zie verklaringen DVZ d.d. 20/06/2024, vraag 28 en vraag 29). Uw **reispaspoort en andere documenten stelde u in Portugal te zijn verloren** (zie DVZ d.d. 20/06/2024, vraag 26).

Op het **CGVS** verklaarde u op **26 februari 2023** Angola te hebben verlaten (notities CGVS, p.24) en op 27 februari 2023 in Portugal te zijn geland (notities CGVS, p.25). Uw raadvrouw onderstreepte in uw opmerkingen over het persoonlijk onderhoud, dat het jaar van uw aankomst in Europa 2023 was. Echter staat deze bemerking haaks op uw beweringen bij de DVZ, zoals supra vastgesteld (zie mail mr. De Troyer d.d. 03/09/2025, p.2,3). Vervolgens vertrok u op 30 of 31 **mei 2024 vanuit Portugal naar België**. U legde uit dat u gedurende **een jaar** in Portugal verbleef met een verblijfsvergunning in uw paspoort. U had zich immers via de website van de SEF – volgens uw raadvrouw CEF (zie mail mr. De Troyer d.d. 03/09/2025, p.3)-geregistreerd om een visum te regelen. Nadat u het visum verkreeg eind december 2023 bereidde u de volgende maanden voorafgaande aan uw reis in februari 2024 uw vertrek voor, zoals het regelen van uw financiën om een reisticket te kunnen kopen, met andere woorden **regelde u uw reis zelf** en niet via een derde, zoals u bij de DVZ nochtans beweerde –zie supra (notities CGVS, p.26). Gevraagd naar uw documenten, stelde u de map met uw **documenten in Portugal te hebben achtergelaten** of deze te hebben **verkeerd gelegd** waardoor u deze niet meer had (notities CGVS, p.16,20). Even verder gaf u aan eigenlijk **niet te weten of u de map met uw documenten achterliet in Portugal**, dan dat u deze ergens **onderweg had laten liggen** om vervolgens te melden dat u de map **alsnog had meegenomen maar deze toch verloren is** gegaan (notities CGVS, p.24). Alle bovenstaande uiteenlopende verklaringen zetten uw algemene geloofwaardigheid volledig op de helling en doen ook sterk vermoeden dat u uw paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asiinstanties omdat er informatie in staat, zoals uw vertrekdatum, visa, mogelijke in- en uitreisstempels, welke niet overeenkomt met uw uiteenzetting. Van een verzoeker om internationale bescherming kan nochtans redelijkerwijs worden verwacht dat deze de volledige waarheid vertelt aangaande de reisroute en datum van vertrek, als dat deze alle nodige documenten voorlegt om deze verklaringen te staven. U liet duidelijk na hieraan te voldoen. Opvallend is hierbij dat u op vraag van uw advocaat wel een afbeelding van uw oud vervallen paspoort opdist omdat deze op een usb stick stond die u dan weer wel in uw bezit had. Het feit dat u zo goed voorbereid was dat u een afbeelding van enkele bladzijden van uw oud vervallen paspoort op een usb stick had staan en in het bezit bent van afbeeldingen van andere door u neergelegde documenten, zoals uw partijlidkaart, documenten betreffende uw werk en fotoprints, is het niet overtuigend dat u van uw geldig reispaspoort geen afbeelding zou hebben (notities CGVS, p.20,24).”

Blijkens het document “*Demande X Recherche Asile 5/3/2025*” (administratief dossier, stuk 4, bijkomende informatie) werd op 28 december 2022 beslist dat aan verzoekster Visum ‘type C’ (kort verblijf – 90 dagen) werd afgeleverd voor de periode 28 december 2022 tot en met 27 december 2023. Verzoekster blijft volharden in het verzoekschrift (alook tijdens haar verklaringen ter zitting) dat ze in februari 2023 in Portugal aankwam. Verzoekster zou in juni 2024 naar België zijn doorgereisd. De Raad volgt verzoekster waar zij stelt in het verzoekschrift: “*Dat in werkelijkheid uit het document dat door tegenpartij aan het administratieve dossier is toegevoegd, blijkt dat de visumaanvraag niet in december 2023 ingediend werd. Dat de aanvraag inderdaad in december 2022 ingediend werd en het visum haar toegekend werd voor een geldigheidsduur van één jaar, namelijk van 28 december 2022 tot 27 december 2023.*”

Verzoekster stelt verder: “*Dat uit dit document blijkt dat er een visumaanvraag ingediend werd op naam van mevrouw S.P., maar niets in het document bevestigt dat deze aanvraag daadwerkelijk door verzoekster ingediend is of door een tussenpersoon. Dat op basis van dit document kan niet worden bevestigd dat verzoekster zelf de stappen heeft ondernomen om haar visum te verkrijgen.*” Te dezen stelt de Raad vast dat zich in het administratief dossier (stukkenbundel DVZ) zich ook een document bevindt (Demande PRT X Recherche Dublin 5/6/2024) met informatie over het visum van verzoekster. Uit dit document blijkt dat verzoekster zelfstandig de visumaanvraag deed en niet werd vertegenwoordigd (cf. de melding: “*Décision prise en représentation de*” – vrije vertaling: “*Besluit genomen in vertegenwoordiging van*” - die werd aangevuld met “Non”). Verzoekster kan derhalve niet gevolgd worden waar ze “*bevestigt dat het inderdaad A. was die de stappen heeft ondernomen om Angola te kunnen verlaten.*”. Verzoekster brengt overigens geen nadere informatie bij over A.. Dit klemt des te meer omdat verzoekster, enerzijds, blijkens de inhoud van het verzoekschrift en de verklaring DVZ van 20 juni 2024 inzake de reisroute (vraag 41) op de vraag wie de reis organiseerde, verklaarde “*A. heet hij, ik ken de rest niet. Hij zit nog opgesloten in Angola*”, terwijl ze, anderzijds, bij verweerder A. benoemde als verantwoordelijke van een vereniging die zich inzette voor haar verzorging gedurende één jaar naar aanleiding van de brand in 2013 (gehoor CGVS, p. 34, p. 30-34).

De Raad volgt verweerder waar deze terecht motiveert: “*Opvallend is hierbij dat u op vraag van uw advocaat wel een afbeelding van uw oud vervallen paspoort opdist omdat deze op een usb stick stond die u dan weer wel in uw bezit had. Het feit dat u zo goed voorbereid was dat u een afbeelding van enkele bladzijden van uw oud vervallen paspoort op een usb stick had staan en in het bezit bent van afbeeldingen van andere door u neergelegde documenten, zoals uw partijlidkaart, documenten betreffende uw werk en fotoprints, is het niet overtuigend dat u van uw geldig reispaspoort geen afbeelding zou hebben (notities CGVS, p.20,24).*” Het is volstrekt niet aannemelijk dat verzoekster een grote veelheid aan documenten opsloeg op een usb-stick, waaronder zelfs een foto van een vervallen paspoort, maar in deze context van voorzorg van persoonlijke documentatie geen afbeelding zou hebben gemaakt van een geldig paspoort.

De asielinstanties mogen van een verzoekster om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over de identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom zij een verzoek om internationale bescherming indient. Gelet op de voorstaande vaststellingen inzake het ontbreken van nuttige reisdocumentatie (informatie inzake de persoon A. en het geldig paspoort voorzien van een visum) zijn verzoeksters verklaringen inzake de modaliteiten van haar reis naar Europa niet geloofwaardig; dit klemt des te meer omdat ze wél informatie bijbrengt inzake een vervallen paspoort.

4.2. Verzoekster houdt voor naar Portugal te zijn gevlucht omwille van haar activisme. Aangezien zij (terecht) aanvoert dat ze in februari 2023 vanuit Angola naar Portugal reisde en - volgens haar eigen verklaringen - in juni 2024 doorreisde naar België, waar ze in juni 2024 een verzoek om internationale bescherming deed, blijkt dat verzoekster meer dan een jaar heeft gewacht sinds haar aankomst in Europa om dergelijk verzoek in te dienen.

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoekster om internationale bescherming, die beweert haar land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekster naliet dit te doen in Portugal en gedurende meer dan een jaar talmde om door te reizen naar België alvorens hier zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofde. Dit vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid.

5. Verzoekster voert aan een vrees te hebben ingevolge haar activisme, niettegenstaande ze lid bleef van de MPLA.

De Raad stelt na kennisname van de elementen in het dossier vast dat verweerder terecht tot de volgende bevindingen kwam:

- verzoekster verliet Angola op legale wijze middels haar eigen paspoort voorzien van een visum (notities CGVS, p. 25, 26).

- blijkens haar verklaringen heeft verzoekster voor 2023 meermaals Angola verlaten en is ze daarna telkens vrijwillig teruggekeerd naar Angola; deze handelingen zijn niet te verzoenen met een vrees voor vervolging

hetgeen verder wordt onderstreept door het feit dat ze na het vervallen van haar eerder paspoort in 2018 (map documenten, afbeelding document 14), nog probleemloos een nieuw reispaspoort verkreeg;

- verzoekster was minstens één keer, namelijk in 2014, al in Portugal was geweest – nota bene een jaar na het brandincident waarvan ze aanvoert dat haar politiek getinte activiteiten hiervan de oorzaak waren (notities CGVS, p. 18, 19, 22) - maar vroeg geen internationale bescherming;

- uit verzoeksters verklaringen en documenten blijkt dat ze tot begin 2023 overheidsmedewerker was en nagenoeg tot haar vertrek lid was van de regeringspartij MPLA (notities CGVS, p.10,29 en document 1). Ze was ook actief voor de jongerentak van de partij, JMPLA, ook gekend stond als activist van de regeringspartij (notities CGVS, p. 18, 27) en nam nooit deel aan betogingen/ manifestaties (notities CGVS, p. 29). In de gemeente Londuimbali was ze de chef van de dienst documentatie en informatie (notities CGVS, p.11, zie document 4, document 5 en zie opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud – zie mail raadvrouw, mr. De Troyer d.d. 03/09/2025, p.1) en werd later, na deelname aan een toegangsexamen, tot docent benoemd door het ministerie van onderwijs (notities CGVS, p. 10 en zie document 3). Ingevolge dit (overheids)profiel is het niet aannemelijk dat verzoekster door activisten tegen de overheid juist haar zouden hebben vertrouwd om deel te nemen aan hun bijeenkomsten waar demonstraties tegen de overheid werden besproken en voorbereid (notities CGVS, p.14,15,29);

- verzoekster kan slechts algemeen bekende sociale mistoestanden olijsten zonder dat concreet te betrekken op haar persoon (als overheidsmedewerkster) noch in haar verhouding met activisten;

- de fotoprint van verzoekster met mondmasker op een bijeenkomst op een school (notities CGVS, p. 12) toont geen oppositieactiviteit aan, andere elementen inzake het voorgehouden jarenlang activisme worden niet bijgebracht;

- de fotoprints van verzoekster tijdens een actie van sociaal engagement op een plein van een ziekenhuis in Huambo (ronddelen van soep/voedsel) (notities CGVS, p. 16 en zie document 6) toont niet aan dat het een verboden of verdachte activiteit betreft omdat vanuit een partij als de MPLA ook sociale activiteiten worden georganiseerd;

- de bewering dat verzoekster tijdens de verkiezingen in 2022 en de verkiezingen daarvoor niet meer op de MPLA stemde, is een loze bewering aangezien ze jarenlang lid bleef bij deze partij; dit klemmt des te meer omdat ze op de vraag op wie ze in 2022 stemde, aangaf te hebben gestemd voor de FNLA maar ze had geen kennis van de volledige benaming van deze partij, noch wist ze wie hun kandidaat was voor de verkiezingen, noch wie de voorzitter van deze partij is (notities CGVS, p. 28).

Ingevolge de voorgaande vaststellingen maakt verzoekster niet aannemelijk dat ze activiste was tegen de overheid. Hierbij dient opgemerkt dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motieven en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn.

De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas.

Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas middels de verwijzing naar de tussenkomst van A. bij haar vertrek, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen inzake haar activisme, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen omtrent haar overheidsfuncties en haar stemgedrag, het poneren van een

vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht.

Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6. Verzoekster was in 2013 slachtoffer van een brand en relateert deze brand aan haar activisme.

De bestreden beslissing stelt dienaangaande:

“Wat betreft het door u aangehaalde incident waarbij u slachtoffer werd bij een brand in juni 2013– u legde ter staving van dit incident fotoprints neer met littekens van uw brandwonden en een attest van vaststelling van littekens door dr. L. (notities CGVS, p. 18,19,30,31,32,33, document 8 en document 9), acht het CGVS de band tussen dit tragisch incident –dat verder niet wordt betwist- en uw beweerde profiel niet bewezen, gelet uw voorgehouden profiel van anti-regeringsactivist niet overtuigde. Het attest opgesteld door dokter L. die uw littekens heeft onderzocht en stelde dat u door het incident symptomen van psychisch lijden vertoont, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststelling. Een dergelijk verslag geeft verder geen uitsluitel over de opgelopen verwondingen en is louter gebaseerd op uw persoonlijke verklaringen bij de arts.

Evenmin is het aannemelijk dat u met dergelijke zware brandwonden nooit naar een ziekenhuis bent genomen/ geweest en dat u enkel door een voor u onbekende verpleger, bij wie u naar eigen zeggen bijna een jaar logeerde, werd verzorgd. Wanneer u werd gevraagd wat u dan vertelde om uw afwezigheid op uw werk te rechtvaardigen, antwoordde u opvallend genoeg dat voor u ziektebriefjes werden binnengebracht, wat doet vermoeden dat u alsnog door een officiële instantie en therapeut werd gevolgd (notities CGVS, p.34). Dat u niet in het bezit zou zijn van enig Angolees medisch attest/verslag van uw brandwonden is dan ook niet overtuigend. Daar u in 2014, een jaar na het brandincident, naar Portugal reisde voor uw gezondheidsproblemen, zou men er logischerwijs vanuit kunnen gaan dat uw brandwonden en de ongemakken die deze veroorzaken zouden zijn onderzocht (notities CGVS, p.19,22,23). Het is echter opvallend dat u evenmin dergelijke stukken neerlegt. Dit kan er dan ook bijkomend op wijzen dat in deze medische attesten informatie staat die niet in overeenstemming is te brengen met uw beweringen. U legt geen stukken neer die het tegendeel bewijzen.”

Verzoekster verwijst naar het bijkomende psychologisch rapport van R. E. R. waaruit blijkt dat de eventuele inconsistenties of tegenstrijdigheden die door de tegenpartij zijn opgemerkt, te wijten zijn aan haar kwetsbare psychologische toestand en niet aan een poging om de Belgische autoriteiten te misleiden.

Het door verzoekster neergelegde psychologisch attest van E. R. maakt melding van mentale problemen.

De beoordeling van de bewijswaarde van een attest betreft een feitelijke appreciatie die de Raad toekomt. Hierbij wordt rekening gehouden met het geheel van de voorliggende elementen opgenomen in het administratief dossier en het verzoekschrift. Een medisch of psychologisch rapport kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel. Een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling dringt zich op, waarbij moet worden nagegaan of de aangehaalde vervolgingsfeiten door middel van geloofwaardige verklaringen in samenhang met de voorgelegde medisch-psychologische attesten voldoende aannemelijk worden gemaakt.

Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van de stukken die het bestaan van bepaalde mentale letsels aantonen. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten echter afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt. Eventuele vermoedens over de oorzaak van de psychologische problemen zijn dan ook gebaseerd op de verklaringen van verzoekster en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Te dezen dient erop te worden gewezen dat het rapport dat bij het verzoekschrift wordt bijgebracht, onder meer besluit dat een terugkeer naar Angola een schending zou uitmaken van artikel 3 van het EVRM. Het is echter niet binnen de competentie van een psycholoog om de schending van artikel 3 van het EVRM na te gaan in het kader van de diagnose van zijn patiënte. Dit rapport bevat geen concreet element, noch wordt dit in het verzoekschrift geduid, dat de psychische problemen hun oorzaak hadden in verzoeksters voorgehouden activisme en dat dit zou hebben geleid tot een brand.

Verder bevestigt verzoekster dat zij niet naar het ziekenhuis is geweest omdat zij vreesde te worden gelokaliseerd, dat zij *“destijds volledig gedesoriënteerd was en helemaal los was van de werkelijkheid”*, dat een verpleger haar dagelijks verzorgde maar dat zij diens volledige naam niet kent omdat hij die niet aan haar heeft meegedeeld hoewel hij de volledige zorg voor verzoekster op zich nam, inclusief de bewijsstukken die destijds naar haar werkgever gestuurd werden, maar dat dat verzoekster echter niet weet welke attesten verzonden werden.

Dergelijk verweer betreft een loutere vergoelijking van haar verklaringen maar kan niet aangenomen worden als nuttig en concreet verweer ten aanzien van de voorstaande motivering in de bestreden beslissing inzake de brandwonden. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat haar - als ongeloofwaardig beoordeeld - activisme aan de grondslag zou liggen van de brandwonden.

7. De bestreden beslissing stelt:

“De overige door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De video die u op 21 augustus 2025 in een bestand per mail liet overmaken door uw raadvrouw, mr. De Troyer, waarop een niet nader genoemde gewonde jongeman te zien is, net als enkele jongeren op een niet nader bepaalde plaats en zonder enige datering of duidelijke context, heeft op u persoonlijk geen enkele betrekking (zie document 13).

Hetzelfde kan worden gezegd over de fotoprints waarop openluchtschooltjes te zien zijn, beelden die uw collega vorig jaar had genomen (zie document 6 en notities CGVS, p.15)). Wat betreft de mail d.d. 03/09/2025 met opmerkingen over het persoonlijk onderhoud, zijn deze niet van die aard om een ander licht te werpen op de gedane vaststellingen. Het betreft immers enkele bijkomende correcties en preciseringen van reeds gedane verklaringen.”

De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen deze motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoekster geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van

herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS